

Əvvəlcə əczaçı, sonra mühəndis riyaziyyatçı, daha sonra elmi işçi...

Ömrünün 30 il
ETN-də keçən
Leyla Ramazanova:
**“Özümlə bağlı
düşüncələr məni
qürurlandırdı,
ruhlandırıd,
kövrəltdi, sevindirdi”**

O danışdıqca bir insanın əzmi ilə hara qədər gedə biləcəyi, nə qədər irəliləyəcəyi ilə bağlı fikirlər dolaşır beynində. “Sonra nə oldu?”, – deyər düşüncə həyatının növbəti mərhələsi ilə maraqlanırsan. Həyatı, fəaliyyəti ilə örnək təşkil edən bu hekayə 65 yaşını Elm və Təhsil Nazirliyi nəzdində “Təhsil sisteminin inkişafı və proqnozlaşdırılması problemləri üzrə” elmi-tədqiqat laboratoriyasında aparıcı mütəxəssis kimi tamamlayan Leyla Ramazanovanındır. Bəlkə inanmayacağsınız, amma Leyla Ramazanova nazirlikdə işə başlayana qədər əczaçı olub. Sonra ali təhsil alıb və həyatının yönü dəyişib.

sahəsinə getməyə ailəm icazə vermədi. Onların ısrarı ilə Əczaçılıq texnikumuna daxil oldum”.

Təhsilini bitirib aptekdə işə başlayıb: “Məni Bakıda tərk qoymamaq üçün ailəm də Bakıdan ev alıb bura köçdü. Suraxanıdan aldığı evdən Bakıdakı aptekə gedib-gəlmək çətin olduğundan işdən çıxmalı oldum və 4 il işləmədim. Sonra Suraxanıda bir aptekdə işə başladım. Buradakı işim isə cəmi 5 il çəkdi”.

**65 yaşını ETN-də qeyd etdi:
“Heç bilmirdim ki, haqqımda
belə düşüncələr”**

İş yoldaşlarının sevimlisi olan aparıcı mütəxəssis 1995-ci ildən bəri çalışdığı yerdə ən böyük dəyəri gördü. Nazirliyin Aparat rəhbəri Mətin Kərimli başda olmaqla bütün həmkarları başına toplaşdı ona xoşbəxtliyin ən böyüyünü yaşatdılar. Təbrik etdilər, xoş sözlər söylədilər: “Hərəkət məhdudiyyətimi nəzərə alıb iş yoldaşlarım foyədə toplaşdı. Mənimlə bağlı maraqlı fikirlər söylədilər. Heç bilmirdim ki, haqqımda belə düşüncələr. Özümlə bağlı düşüncələr məni qürurlandırdı, ruhlandırıd, kövrəltdi, sevindirdi”.

Dediyinə görə, özünü 65 yaşında hiss etmir: “Deyirdilər, mən inanmırdım, sən demə insan yaşa dolduqca yaşını hiss etmirmiş. Mən də daxilən özümü 65 yaşındakı biri kimi hiss etmərəm. Sadəcə artan ağrılar, təsirini daha çox hiss etdiyim ağırlaşan xəstəliyim yaşımın üstünə yaş gəldiyini hiss etdirir. Getdikcə daha çox həssaslaşacağam. 2 ildir ki, işə əlil arabasında gəlib-gedirəm”.

**Əzəllərini iflic edən xəstəlik
inamına təsir edə bilmədi**

Leyla Ramazanova I qrup əlildir. Halbuki 1960-cı ildə Gəncədə sapsağlam doğulub. Həyatı 3 yaşından sonra dəyişib: “Yenicə doğulan qardaşıma baxmaqda çətinlik çəkən anam məni öz bibisi ilə Kürdəmirə göndərmiş. Müvəqqəti getdiyim bu evdəki insanlar sonradan ailəmə çevrildi, anamın bibisi bimbim oldu. Həyatda ən böyük dəstəyi də məhz onlardan aldım. Pasportumu alanda rəsmi qaydada öz övladları kimi qeydiyyatla saldırdılar”.

Yeni ailəsinə 3 yaşında qatılıb Leyla Ramazanova. Yoluxduğu xəstəlik onun olduğu qədər yeni ailəsinin də başlıca probleminə çevrilib: “Kürdəmirdə qaldığım vaxt poliomielit – sinir sistemini zədələyən, əzələlərin iflicinə gətirib çıxara və ölümlə nəticələnə bilən xəstəliyə yoluxmuşam. İndi də uşaqlarda rast gəlinən və yoluxucu olan bu xəstəlik həmin vaxt çox yayılıbmış. “Uşaq iflici” kimi də tanınan bu xəstəliyin nəticəsi mənim üçün ağır oldu. Elə hesab edin ki, həyata bir addım geridən başladım. Məktəbə belə gec getdim. Buna baxmayaraq, heç vaxt özümü həyata qarşı məğlub hiss etmədim”.

“Məktəbə gec başladım”, – deyən müsahibim ilk dəfə 1969-cu ildə parta arxasına əyləşib. Kürdəmir şəhər 1 nömrəli orta məktəbə gedəndə o, hərf-ləri bilir, sözləri oxuyurdu. Hələ mək-

təbə getmədən çox şeyi bibisindən öyrənmişdi: “İlk müəllimim bibim oldu. Məktəbdə müəllim mənə hər-f-hərf oxumağı tapşırılanda hərf-lərə bilmirdim, birbaşa oxuyurdum”.

**Fərqləndirilmək duyğusunun
ağırlığı ilə Bakıda tanış oldu**

Təhsilinə Bakıda davam etməsi həyatda bəzi şeyləri dərinlən hiss etməsinə səbəb olub. Məsələn, Leyla Ramazanova ilk dəfə fərqləndirildiyini burada hiss edib. Keçirdiyi xəstəlik onu görünüşünə görə başqalarından fərqləndirirdi. Halbuki o, yaxşı oxuduğuna, musiqi istedadı və zövqünə, gözəl səsinə görə fərqlənmək istəyirdi, amma ətrafındakı insanlar onu fiziki görünüşünə görə ayırırdı: “Kürdəmirdə heç vaxt hiss etməmişdim bu fərqi. Heç kim məni başqalarından ayırmırdı. Müəllimlərim hamı kimi məni də danlayır, cəzalandırırdılar, yoldaşlarım mənə fərqli davranmırdılar. İlk dəfə fərqli münasibəti Bakıda hiss etdim. VIII sinifdən Kimya-biologiya təmayüllü məktəbə getdim. Hər gün dərsə hazırlıqlı gəlirdim, hansı müəllim ki, dərsmi soruşurdu, “5” yazırdı, amma çoxu məndən dərs soruşmur, bilik və bacarıqla maraqlanmadan birbaşa “3”lə qiymətləndirirdilər. Axırda etiraz etdim və biliyimin düzgün qiymətləndirilməsini tələb etdim. 4.5 balla məktəbi bitirdim”.

Əczaçı karyerası qısa sürdü

Kim olacağına ailəsi qərar verib: “Yaxşı səsim vardı, məktəb illərində tədbirlərdə də oxuyurdum. İncəsənət

Əczaçılıq ona görə deyildi, özünü burada görmürdü: “Məktəbdə məndən pis oxuyanlar ali təhsil alır, inkişaf edir, uğur qazanırdılar, bəs mən? Özümdən tez-tez soruşurdum ki, hamıdan yaxşı oxuduğum halda təhsilimi niyə davam etdirməməliyəm? Ailəm də hər zaman oxumağımı istəyirdi. Təhsil almağım üçün nə lazımdısa, edirdilər. Bu dəfə də mənə dəstək oldular. AZİ-nin (indiki Azərbaycan Dövlət Neft və Sənaye Universiteti – red.) Təbii riyaziyyat fakültəsinə qəbul olundum. Mən “Mühəndis riyaziyyatçı” ixtisasını bitirəndə artıq təyinat ləğv edilmişdi. Bir müddət işsiz qaldım. Daha ora müraciət etmədim. Sonra təhsil naziri Lidiya Rəsulovanın qəbulunda oldum. O məni yaxşı oxuyan əlil tələbə kimi tanıyırdı. Elə yadımdadır ki, zalda hər kəsi qəbul edirdi. Məni qəbul edib dinlədikdən sonra işə götürülməyimlə bağlı qərar verdi. Elm və Təhsil Nazirliyinin nəzdində “Təhsil sisteminin inkişafı və proqnozlaşdırılması problemləri üzrə” elmi-tədqiqat laboratoriyasında kiçik elmi işçi kimi fəaliyyətə başladım, sonra mühəndis proqramçı, böyük elmi işçi vəzifəsində yüksəldim”.

**ETN-də keçən 30 il ömrünün
ən dəyərli hissəsidir**

Hazırda aparıcı mütəxəssis olan Leyla Ramazanova deyir ki, əməkdarlığı sayəsində qazandığı illər getdikcə daha da kövrəkləşən xatirələrə çevrilir. Elm və Təhsil Nazirliyində keçən 30 il isə ömrünün ən dəyərli hissəsi, fəaliyyətinin qızgın çağı sayılır. Elmin inkişafına verdiyi əməyi ilə daha çox qürurlanır.

Ruhiyyə DAŞSALAHLI